

AA

IK HOU VAN... HENGELO

'In 1988 stond de stamtafel bij Concordia op straat'

Johan van Aken (73) woont al zijn hele leven in Hengelo, al heeft hij vanuit zijn jeugd ook nauwe banden met buurtdorp Keijenborg.

Luuk Stam

Hengelo

Hengelo, van oudsher dorp van paarden en motoren. Al zestig jaar woont Johan van Aken (73) er. Zijn vroege jeugd bracht hij door in het buitengebied, in Bekveld. Hij ging naar school in Keijenborg – 'dat was dichterbij' – en voetbalde jaren voor Keijenburgse Boys. Nu is hij veel bij Pax en voelt hij zich op-en-top Hengeloër.

Paarden of motoren?

„Ik ben gek op motoren. Toen ik een jaar of 10 was, gingen we al naar de motorcross op 't Hengelse Zand. Ik kreeg een fles ranja en een zak brood mee. De motorcross was in die tijd heel populair. Als Gerrit Wolsink een grote wedstrijd won, stonden we hem met honderden mensen aan de Vordenseweg op te wachten. Bij de laatste keer op 't Zand was ik er ook bij, met Bennie Jolink en Normaal, in 2012. Dat was een dag om nooit te vergeten. Echt schitterend.”

Wat zijn uw eerste herinneringen aan het dorp Hengelo?

„Omdat ik in het buitengebied woonde, was het een uitje als we naar het dorp gingen. Met vrienden stapten we op de fiets om Hengelo onveilig te maken, al was er nog niet veel onveilig te maken. Je had wel een cafetaria. Later rookten we stiekem. In het dorp kon je sigaretten kopen. Voetballen deden we in de muziekkoepel in de Spalstraat. Dat was mooi: daar kon de bal bijna niet uit.”

Waarom verhuisden jullie naar het dorp?

„Mijn vader had tuberculose. In het dorp was alles dichterbij en hoefde hij niet zover te fietsen. We zijn nu zestig jaar verder en ik woon nog steeds op dezelfde plek.”

Nooit overwogen om weg te gaan?

„Nooit. Het is hier mooi wonen. Iedereen laat elkaar rustig leven. Er is nooit trammelant. Dat vind ik heel belangrijk.”

Wat maakt dit dorp zo mooi?

„Dat is vooral de nostalgie. De typische dorpsverhalen. De gewonnen finale van het EK in 1988 keken we bij Concordia. Na afloop kwam de stamtafel midden op straat te staan en zaten we daar met z'n allen omheen. Iedereen in het oranje, het was één groot feest. Auto's moesten omrijden, maar niemand zei er wat van. Zoiets bedenk je niet van tevoren. Het ontstaat gewoon. Dat soort dorpsdingen, daar kan ik echt van genieten.”

Houdt u nog van een feestje?

„Zeker! Met de burens gaan we altijd

naar de kermis. Die feesten zijn zó belangrijk. Je komt mensen tegen die je lang niet hebt gezien. Het draagt erg bij aan de saamhorigheid. Dat heb ik de kinderen ook meegegeven: als er iets te doen is, zorg dat je er bent. Mijn dochter en mijn zoon wonen hier nog allebei. Als er iets te vieren is, komen we altijd gezellig bij elkaar. Ik vind familie heel belangrijk. Daar zet ik zelfs Pax voor aan de kant.”

Het sportpark van Pax is uw favoriete plek?

„Daar breng ik heel wat uren door, ja. Toen mijn zoon Dave begon met voetballen, ben ik ook bij Pax gaan spelen en als jeugdtrainer begonnen. Later ben ik heel lang reserveleider geweest bij het eerste. Nu sta ik doordeeweeks tussen de mannen van de onderhoudsploeg en op zondag ontvang ik de scheidsrechter. Ik kom ook graag in het bos. Vroeger kwam ik daar al om voor mezelf te trainen.”

Hoe was het om als Hengeloër in het eerste van Keijenburgse Boys te spelen?

„Vooral de derby's waren heel bijzonder. Daar keek iedereen weken naar uit. Ik maakte ooit de winnende tegen Pax. Na afloop stonden ze me in Hengelo op te wachten. Slager Sta-

pelbroek kwam naar buiten en riep: 'Jongens, verliezen hoort ook bij de sport! Allemaal naar huis!' Zoiets blijft je wel bij. Ik vond het alleen maar mooi dat we gewonnen hadden.”

Sport u nog altijd zo fanatiek?

„Ik fiets nog iedere dag zo'n anderhalf uur. Altijd in de buurt. Het duurt heel lang voordat je het hier allemaal gezien hebt, hoor. Op 't Zand ontdek ik nog steeds nieuwe plekken.”

“Eris nooit trammelant. Dat vind ik heel belangrijk

– Johan van Aken

▲ Johan van Aken op zijn favoriete plek: het Paxterrein. Links: Johan van Aken voelt zich op-en-top Hengeloër. FOTOS THEO KOCK

PASPOORT

Hengeloër Johan van Aken (73) is getrouwd met Marietje (74). Samen hebben ze twee kinderen – Chantal (45) en Dave (43) – en vier kleinkinderen. Van Aken groeide op in de Hengelose buurtschap Bekveld, als jongste in een gezin met elf kinderen. Vader Theet had een eigen klompenmakerij en was medeoprichter van voetbalvereniging Keijenburgse Boys. Van Aken was 13 jaar toen het gezin naar Hengelo verhuisde. In Hengelo werkte hij later voor Wals & Co, Nedap en discotheek Concordia, maar het grootste deel van zijn werkzame leven was hij drukker bij Misset in Doetinchem. Van Aken is vrijwilliger bij voetbalvereniging Pax. Ook is hij lid van vogelvereniging Exokan. Zijn lievelingsvogel is de gloster, een kanariesoort.